

[Vagn Bro.]

da være af overordentlig stor Betydning ikke alene for denne Bebyggelse, men efter min Mening ogsaa for det danske Samfund, at Færgelejerne stadig bliver vedligeholdt dér. Man ved jo aldrig, hvad der kan ske, om man atter maa optage denne Forbindelse, og det er selvsagt meget svært for et saadant lille Samfund som Strib selv at skaffe sig de Virksomheder, som kunde overtage Lejerne. Jeg tillader mig derfor endnu en Gang, idet jeg ved, at den højtærede Minister ser med Velvilje paa denne Sag, at henstille, at den højtærede Minister fortsat vil gøre dette, forhaabentlig med Resultat.

Det andet Spørgsmaal er Sikringen af Bogense Kirke og Kirkegaard. Vi har jo i nogen Maade været forskaanede for de stærke Storme, i hvert Fald med ødelæggende Virkning dér, men man ved jo ikke, naar disse kan komme, og i Tider, hvor det offentlige foretager mange Arbejder, vilde jeg mene, at dér var et Punkt, som kunde have sin Interesse.

Maa jeg derefter gøre en enkelt Bemærkning om den voldsomme Revisionsdiskussion, der har fundet Sted i den sidste Tid, og hvorunder man fra enkelt Side næsten demonstrativt har vendt sig imod Hovedrevisorerne og navnlig mod en af Cheferne, idet man har benyttet det gamle og vist i og for sig virksomme Kampmiddel: at føre Krigen over i Fjendens Lejr. Der er ikke Tvivl om, at der er fremdraget adskillige Ting, som er af den Beskaffenhed, at de kan være i højeste Grad omdiskutable, og jeg for mit Vedkommende vil føje til, at givet er det, at en Revision af Hovedrevisionen kan være paa sin Plads. Ligeledes er det klart, at Embedsmændene, af hvad Art de er, har Krav paa, at der gives dem Lejlighed til et Svar, inden man kommer til den offentlige Debat. Men naar jeg har sagt dette, føler jeg dog Trang til at sige, at da man fra Rigsdagens Side jo Gang paa Gang under Finanslovdebatterne har rejst Kritik mod denne eller hin Statsvirksomheds Økonomi — og jeg har for min Part ogsaa været med til det —, vil jeg ikke haabe, at den offentlige Debat, der har fundet Sted, og som har været vendt saa voldsomt mod navnlig en af Cheferne i Hovedrevisorerne, vil med-

føre, at Hovedrevisorerne skulde faa det Indtryk, at man fra Rigsdagens Side og fra Befolkningen i øvrigt ikke var enig med dem i, at de til det yderste udfører deres Pligt. Det kan jo ikke nægtes, at vi her i Rigsdagen Gang paa Gang har vendt os mod dette eller hint, og de Bemærkninger, vi i Aar bl. a. ser knyttet til Statsradiofonien og til Marineministeriet, er jo af den Beskaffenhed, at de viser, der er god Grund til at have en saadan Institution. Derfor vil jeg, der i to eller tre Finanslovtaler har stillet Krav om Revision, for min Part dog sige, at jeg mener, man ikke kan lade denne Institution drukne, fordi denne eller hin Anke af større eller mindre Betydning rejses mod den enkelte Embedsmand. Dette maa selvfølgelig ordnes for sig, men det er en Betyrrelse, og det er ret og rimeligt i et retsordnet Samfund, at vi har en saadan Institution som Hovedrevisionen, og jeg haaber, som sagt, ikke, at dens Virksomhed skal blive paa-virket af en paa adskillige Punkter underordnet Kritik.

Maa jeg slutte disse Bemærkninger med at sige ganske faa Ord om de allersidste Dages politiske Udvikling. Det forekommer mig, at hele Sommerens og Efteraarets politiske Udvikling herhjemme synes at tyde paa, at Regeringen er ved ganske at give op som Følge af ensidige Krav fra organiserede Befolkningslag, der samtidig med, at de — og jo med Rette — kræver Arbejdsløshedens Nedgang, stiller sig vrangvillige over for det eksporterende Hovederhvervs Rentabilitet. Denne er efter min Mening Forudsætningen for, at der kan blive bedre Forhold ogsaa i Henseende til Arbejdsløshedens Nedgang, og jeg synes, det er mærkeligt, at medens man i Lande som Tyskland, Frankrig, England, de tre store Lande omkring os, som i den økonomiske Politik med Rette maa regne Landbruget til de mindre betydende Erhverv, ser en samlet og forstaaende Kamp for at holde Landbrugserhvervet oppe økonomisk, er det anderledes herhjemme i Danmark, hvor vi alle i saa høj Grad spejder efter Resultater, ogsaa fra den Delegation, der i disse Dage er sendt til England. Jeg spørger: Hvad gør vi egentlig selv herhjemme? Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var i Gaar inde paa, at man maaske i denne